

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 ΤΗΛ. 30461 III ΙΔΡΥΤΗΣ: Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ III ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ III ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1938

ΞΕΝΑ
ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ

ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΚΙ' Ο ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ ΜΠΡΟΥΝΟ

PUNCTUM CONTRA PUNCTUM
ΟΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΕΣ

Υποθέτω πως η επιστημονική περιέργεια ξυπνάει στα παιδιά όταν πλησιάζουν να γίνουν τριών χρονών.

Όταν είναι μικρότερα έχουν την περιέργεια των μικρών γάτων. Χωρούν παντού τη μητέρα τους. Αγγίζουν και δοκιμάζουν με τη γλώσσα τους κάθε πράγμα και μένουν ευχαριστημένα, όπως κι' ο αγαθός άπστολος Θωμάς, που, —έν δέν λογαριάζουμε τον παράξενο θρόνο της άπιστίας του— ήσανε σίγουρα ο πιο εύκολο-πιστος από τους Δάδεκα.

Τώρα και λίγο καιρό έκασα περίπατο σε μίαν έξοχη της Βρετανίας, με την έγγονούλα μου, την Κολέτ, που είναι είκοσι μηνών.

— Προσοχή, Κοκό, της είπα, δείχνοντάς της τις τσοκινίδες...αυτά άγγυλώνουν.

Της έκασαν μεγάλην έντύπωση τα λόγια μου και, θέλοντας να βεβαιωθεί, έτρεξε και χούφτισε με τα δύο της χέρια μία τούφα τσοκινίδες. Ύστερα στρέφοντας προς έμένα και δείχνοντάς μου τα κοκκινάδια που σί τσοκινίδες είχαν σχηματίσει διά-γυρά τους, μοι φώνασε θριαμβευτικά, σαν Άρχιμήδης, ή Γαλιλαίος, μπροστά στην άνακαλίψη μιάς καινούργιας αλήθειας:

— Άγγυλώνουν!

Δέν άναρωτήθηκε όμως γιατί αυτά άγγυλώνουν, όπως θα τόχε κάμει ένας άδιάκριτος Παισκάδ, σαν τιμωρός της μεταρρύθμισης και των σκοπών της Θείας Προνοίας.

Η Αιμίλια όμως που θα γίνει τριών χρονών τον άλλο μήνα, έχει φτάσει κυλάς την ηλικία της άδιακρίας.

Χθές, καθώς είδε κάποιον άνεβασιμένο σε μίαν άνεμόσκαλα, δέν είπε: «Θά πέσει...Θά κλαίει ο θεός». Καθώς θάβλεπε το προηγούμενο καλοκαίρι, μά ρώτησε:

— Γιατί ανέβηκε ο θεός πάνω στη σκάλα;

— Άφου το βλέπεις, γιατί ρωτάς;... Άνέβηκε για να βάλει το μαγαζί πρώανο.

— Γιατί βάλει το μαγαζί πρώανο;

— Γιατί ο θεός που είναι στο μαγαζί το θέλει πρώανο.

— Και γιατί το θέλει πρώανο;

— Γιατί του άρέσει καλύτερα πρώανο παρά κόκκινο.

— Και γιατί του άρέσει καλύτερα έτσι;

Μάταια προσπαθώ να βρω για ποιά λόγο ο κύριος προσηματό το μαγαζί του πρώανο. Η Αιμίλια με κοττάζει με άγωνία και σίγουρα άρχίζει να άμφιβάλλει για την παντογνωσία του παπού.

Κάπου-κάπου προσπαθώ να της βάλω μία τελειωτική άπάντηση, που να μην της άφινει την παραμικρή άμφιβολία:

— Γιατί, παπού, βάζεις τά γυαλιά σου πάνω στη μητέρα σου;

— Δέν θα καταλάβαινε ένας άν της άπαντοσίας πως ή θεία πρόνοια μοι έδωσε μία μητέρα, όχι μόνον για το συνάχι και για το συμφέρο έκείνων που πουλούνε μαντήλια, μά και για την κομπούραση των όπτικόν.

— Φοράω γυαλιά, Αιμίλια, για να δουλεύω.

— Γιατί δουλεύεις, παπού;

— Για να βγάλω λεπτά.

— Γιατί βγάζεις λεπτά;

— Για να αγοράζω καρραμέλλες της Αιμιλίας.

Η τελειωτική τούτη εξήγηση δέν άφινει άμφιβολίες στην έγγονούλα μου. Μπορεί κιόλας σκόπια να μην συνεχίζει τη συζήτηση, γιατί θά σκέφτεται πως άν ρωτούσε: «γιατί αγοράζεις καρραμέλλες στην Αιμίλια;» θά μπορούσε κι' ο παπούς, με τη σειρά του, να κάμει στον έαυτό του την επικίνδυνη έρώτηση: «Άλθεις, γιατί της αγοράζω καρραμέλλες;»

Τό άλλοδέναι των «γιατί» φτάει ίσασε το άπειρο και διακινδύνευε την άνθρώπινη άνησυχία.

Τόν Ντεκάρτ τόν θεωρούν για μεγάλο φιλόσοφο μόνο και μόνο γιατί διαπίστωσε πως υπάρχει. Στάθηκεν όμως πολύ πιο σοφός άπ' όσο τόν

Πέθανε ο Φερδινάνδος Μπρου-νός στις 30 Ιανουαρίου σε ηλικία 78 χρονών. Άνήκει στη γενιά που γάρισε στο γαλλικό Πανεπιστήμιο άνθρώπους σαν τον έλληνοιστή κ' Ιστορικό Όλλώ των άρχαιολόγο Παρισ, τούς φιλό-λόγους Λανσάν και Λε Μπρετόν, τόν κοινωνιολόγο Ντουρκάκι. Είταν μέλος της Ακαδημίας των Έπιγραφών κ' επίτιμος κοσμήτορας της Φιλολογικής Σχολής της Σαρβόννης, όπου δι-δάξε από τά 1891. ως τά 1936, την ιστορία της γαλλικής γλώσσας από το δέκατο έβδομο αιώνα. Με το μεγάλο έργο που άφησε, με τό σοφά και τόσο ζωντανά του μαθήματα, άνενέω-σε, μάάλιστα δημιούργησε, τις σπουδές της γαλλικής γραμματι-κής, σε μία έποχή όπου ή άρχαιολο-γία άπομάκρυνε πολλούς από τη μελέτη της πραγματικότητας. Μπορεί να πει κανείς, ότι, άν υπάρχουνε σήμερα στη Γαλλία

επιστήμονες που ειδικευήκανε στη μελέτη της ιστορίας της γαλλικής γλώσσας και, ιδιαίτε-ρα, της εξέλιξης της από το δέ-κατο έβδομο αιώνα ως τώρα, τό χρωστούμε στον Μπρουνό. Η εύτηκαν (ο 17ος τόμος τώρα τυ-πώνεται, και θα τόν άκολουθή-σουν τρεις άλλοι). Από τρεις άπόψεις πρέπει να εξεταστεί το έργο του Φερδινάν-δου Μπρουνό: πρώτα, πρώτα εί-ναι ο μεγαλύτερος Ιστορικός της γαλλικής γλώσσας κι' αξίζει να κοιτάξουμε με ποιές μεθόδους άνενέωσε τη γενι-κή Ιστορική γραμ-ματική και τι καινούργιο έ φ ε ρ ε στις γλωσσολογι-κές και γραμμα-τικές γνώσεις ύστερα, άφου άφο-σιώθηκε στην ιδι-αίτη μελέτη της γαλλικής γλώσσας, πρέπει να δοϋμε πως πλού-τισε τις σπουδές της γαλλικής γραμματικής τέ-λος, είχε πάντα υπ' όψη του ο Μπρουνό την παι-δ α γ ω γ ί α της γραμματικής, κι' από το έργο του βγαίνει μία θεω-ρία διδασκαλίας που θα προσπαθή-σω να την καθο-ρίσω.

Ο ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ ΜΠΡΟΥΝΟ

επίδρασή του δέν εξασκήθηκε μόνο στην Άνώτερη Παιδεία, μά και στη Μέση, μάάλιστα στην Πρώτη, γιατί μία από τις κυρι-ώτερες φροντίδες του δασκάλου στάθηκε ή βαθεία μεταρρύθμι-ση των μεθόδων στη διδασκαλία της γαλλικής γραμματικής. Έξω σκήθηκε κι' έξω από τη Γαλ-λία, σ' άλλες χώρες όπου ο φι-λολογικός γαλλικός σπουδές τραβούσανε τούς έρευνητές που έντιμισαν τόν Μπρουνό σαν πρό-δρομο.

Τό έργο του Φερδινάνδου Μπρουνό περιέχει 23 τόμους (δέν μιλά για τό πολυάριθμο άρθρο που δημοσίευσε στις επιστημονι-κές έπιθεωρήσεις) πρώτα, μά «Ιστορική Γραμματική της Γαλ-λικής Γλώσσας» (1886), που έφ-τασε στα 1933 στην πέμπτη της έκδοση με πολλές διωκευές, πολλά παραρτήματα, και με τίτ-λο καινούργιο, «Επιτομή Ιστο-ρίας της Γαλλικής Γλώσσας» (σ' αυτή την τελευταία έκδοση συνεργάστηκε ένας πρώην μαθη-τής του, τώρα καθηγητής στη Σαρβόννη και διάδοχός του,) έ-πειτα, βγήκαν οι διγταρισμένες του διατριβές, στα 1891, «Οι θε-ωρίες του Μαλέριμ» κι' ο «Φιλι-μπέρ Μπρουνόν» από τά 1894 ως τά 1900, ο Μπρουνό δημοσίε-υε μία σειρά μελέτες για την «Ιστορία της Γαλλικής Γλώσσας» στη μεγάλη εγκυκλοπαιδι-κή «Ιστορία της Γαλλικής Γλώσσας και λογοτεχνίας» του Πετι-ντέ Ζουλεβί, που στάθηκε συ-νεργάτης του έβουαλε, στα 1909 τη «Διδασκαλία της Γαλλικής Γλώσσας» και, στα 1922, ένα με-γάλο τόμο, «Η Σκέψη κι' ή Γλώσ-σα» στα 1934, βγήκε μία μικρή «Γαλλική Γραμματική», κατά τό πλάσι της «Γαλλικής Γραμματι-κής της Ακαδημίας», και για ά-νασκευή της με τό πιο σημαντι-κό έργο του Μπρουνό είναι ή με-νόλη του «Ιστορία της Γαλλικής Γλώσσας» από την άρχή ως τά 1900», που 16 τόμοι της δημοσι-

ΑΡΘΡΟ ΕΙΔΙΚΑ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΑ
"Ν. Γ.", ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΤΡΕΑ ΜΙΡΑΜΠΕΛ

Εύτηκαν (ο 17ος τόμος τώρα τυ-πώνεται, και θα τόν άκολουθή-σουν τρεις άλλοι).

Από τρεις άπόψεις πρέπει να εξεταστεί το έργο του Φερδινάν-δου Μπρουνό: πρώτα, πρώτα εί-ναι ο μεγαλύτερος Ιστορικός της γαλλικής γλώσσας κι' αξίζει να κοιτάξουμε με ποιές μεθόδους άνενέωσε τη γενι-κή Ιστορική γραμ-ματική και τι καινούργιο έ φ ε ρ ε στις γλωσσολογι-κές και γραμμα-τικές γνώσεις ύστερα, άφου άφο-σιώθηκε στην ιδι-αίτη μελέτη της γαλλικής γλώσσας, πρέπει να δοϋμε πως πλού-τισε τις σπουδές της γαλλικής γραμματικής τέ-λος, είχε πάντα υπ' όψη του ο Μπρουνό την παι-δ α γ ω γ ί α της γραμματικής, κι' από το έργο του βγαίνει μία θεω-ρία διδασκαλίας που θα προσπαθή-σω να την καθο-ρίσω.

II

Ο Φερδινάνδος Μπρουνό είτα-νε συνάμα γλωσσολόγος και φι-λόλογος δέν χωρίζε αυτές τις δύο επιστήμες, γιατί νόμιζε πως, άπ' τη μία, ή γλωσσολογία πρέ-πει να έχει ως βάση τά κείμενα που είναι ή άπεικόνιση της γλωσ-σικής πραγματικότητας, κι' από την άλλη, πως δέν υπάρχει φιλο-λογία—δηλαδή σωστή γνώση των κειμένων και διεννηυσή τους—χωρίς γλωσσολογικό ύλικό δέν είτανε καθόλου θεωρητικός ούτε δογματικός, μά θετικός και παρατηρητής. Αυτό είναι τό πρώτο του χαρακτηριστικό. Τό δεύτερο, συνέπεια τού προηγου-μένου, είναι τό ότι, στη γλωσσολογική μελέτη, προτίμησε την έ-ρευνηση των ζωντανών γλωσσών, γιατί δέν θεωρούσε ποτέ τη γλώσσα σαν άφάερση, μά σαν την έκφραση ενός πολιτισμού κ' ενός κοινωνικού περιβάλλοντος ή κοινωνική αντίληψη είναι, νο-μίζω, κάτι πρωτότυπο στην Ιστο-ρία της γαλλικής γλωσσολογί-ας, και, τώρα άκόμα, κυριεύει τις μελέτες μας, μ' όλη την εξέλιξη της ψυχολογικής και φω-νολογικής γλωσσολογίας. Δέν ά-πασχολήθηκε τόσο ο Μπρουνό, λοιπόν, για την περιγραφή ενός γλωσσολογικού φαινομένου, μάς γλωσσικής κατάστασης, που ά-νιχε σε μία όρισμένη έποχή, ο-σο για τις βαθείες κινήσεις που προξενούν τις γλωσσικές αλλα-γές, τις έξωτερικές αντιδράσεις που τροποποιούν ένα γλωσσολο-γικό καταρτισμό, άποτελεσμα-τής φυσικής εξέλιξης, έχοντας πάντα υπ' όψη του την έπικαιρη κατάσταση, όχι ως τέρμα, άλλ-ως μία στιγμή στη διάρκεια. Είταν καθαυτό Ιστορικός γιατί είχε τό συναίσθημα της ζωής.

Έπειτα δέν νόμιζε πως ή γλωσσολογία έπρεπε να μένει μακριά από τη γραμματική δι-δασκαλία, που γίνεται στα γυ-μνάσια και στα σκελειά' ο άν-

Β'.

Η ρουτίνα της δικογραφίας, της δασκαλιστικής έδρας, της δημοσ-υγραφικής καταστροφικής προχερο-λογίας, τού έμπορικού έπιμελητή-ριου, τού λογιστικού κατάσχετου κ' όλων έκείνων τών έξω από την ιδιο-συγκρασία ενός καλλιτέχη άπασχό-λησών, σταλάζει καθημερινά κ' ά-νεπαρόρθα μέσα στο είναι των, τό άφινει της πνευματικής στείρωσης, τούς άφαιρεί τά έννά δ.κατα τού χρόνου που θάπρεπε ν' αφερώνουν άπερίσπαστοι σε δημιουργική δου-λεία τούς κοτσουρούς τις κεραίες της καλλιτεχνικής τους διάσωσης, μαντρώνοντας τη δράση των μέσα στα στενόκαρδα περιθώρια μιάς έμ-πορικής άλληλογραφίας ή μιάς έμ-μηνείας τού νόμου ΞΨ παράγραφος ΨΞ' και στο τέλος, προς «οικονομική δόξαν» της Ιστορικής μας συγγένειας με τούς άρχαίους προγόνους, κάτω από τό ίδιο φως που δημιουργήκε τό καταπληκτικό πνευματικό οικο-δόμημα τού Περικλή, τούς παραδί-νει ευχαριστημένος και αυτοθαυμα-ζόμενος στο πάθος της άσφάλειας κι' ενοουχιμένης μερίστρας που χαρακτηρίζει, με έλάχιστες εξαιρέ-σεις, αυτό που με παρήλην αστάσε-σκεια κι' έξω από κάθε πραγματι-κότητα ζητάμε να νομιάσουμε άγώ-να για νεοελληνικό πνευματικό τε-σκαλάβωμα. Ταμπουραμένοι στη «θε-σούλα» που μας έξοικονομεί δ.π. μάς είναι άπαραίτητο για να συνεχί-σουμε να της προσφέρουμε τις ότη-ρεςίες μας — δηλαδή τό φαί — κι' ό,τι μάς έπιτρέπει για να έκπληρώ-νουμε, κάπου-κάπου, τις έκδοτικές λογοτεχνικές μας φιλοδοξίες, προσ-βαλλόμεστε σιγά-σιγά από έναν ά-ξιοθρήνητο Δονκιωτισμό. Μία έκ-δοσή που θα έξαυλώσει πεντακόσια άντίτυπα σε δύο χρόνια, μία μετα-φυσική συζήτηση για τόν «έσατοικό μονόλογο» από τις στήλες ενός πε-ριοδικού που τό διαβάσουμε μόνον οι ίδιοι, μά συνέντευξη με φωτογρα-φία, ένα άρθρο για τόν «παμπουσα-κό συμβολισμό» τού Πάλ Βαλερύ που θα καταφέρουμε να περάσουμε σε μία καθημερινή έφημερίδα, ένα σατυρικό τετράστιχο άπάνω στο έρ-γο μας που θα μάς άπαγγείλει σ' ένα άποκρημάτικο χορό ή σ' ένα φι-λολογικό γεύμα ταβέρνας ο έφου-ολόγος διαρρανε άναγκαστικά και έλ-λος μας, και τέλος τό μελαγχολικό κόρτε της γαλιονομάτας «πνευματι-κής» δεσπονίδας που άγαπάει ήδα-νικάτα μεν την τέχνη μας, πρακτι-κώτατα δέ την... θεσούλα μας, να τί είναι και παρα-είναι σε θέση να άμ-ποτίσει με νέο κομμάτι την άνεκδι-ήγητην αυτή προσφορά μας στην «νεοελληνική πνευματική άνανέ-νηση», έμπνεόντας μας καινούργιες σκιαμαχίες, και φτωχοπροδρομικές άνεμομυλικές έκστρατείες!

Ο Καβάφης έχοντας βαθεία τό αίσθημα της πραγματικότητας, φω-νάζει κάπου με τραγικό παραγνώ: «...μεγάλα κι' ύψηλά τριγύρω μου έκτισαν τείχη. Και όμως: ...πράγ-ματα πολλά έξω από κόμα έχον. Ά' όταν έκτίσαν τά τείχη πως να μην προσέξω. Άλλά δέν άκούσα ποτέ κρότον κτιστών ή ήχον. Άνεπαίσθη-τως μ' έκλεισαν από τόν κόσμον έξω».

Στην περίπτωση των νεοελλήνων λογοτεχνών, τό ύψόμετρο των τειχών που μέρα με την ημέρα όρθώνει άπει-λητικά γύρω από τό άπώλητο έργο τους, ή σκεδόν άπώλυτο άδιαφορία των νεοελλήνων άναγνωστών, έχει για μόνιμη πηλέβδα τού τό στόμα των Έλλήνων έκδοτών όταν μάς ήρ-τούν να τούς πληρώσουμε στο άκέ-ραίο ή με «τριεγγυήματα γραμματι-κής» τό προϊόν της... δικής μας δημι-ουργικής εργασίας! Σε μίαν έποχή τόσο άνήσυχη σαν τη δική μας, δέν είναι τραγικά άποκαρδιωτικό άν δέν θελήσουμε ν' άκούσουμε μ' δάκνοι-χτα τ' αυτά μας αυτό τό σινιάλο τού κινδύνου, αυτό τόν όποθόνο «θόρυβο των κτιστών». Μία τέτοια στάση σε μία τέτοιαν έποχή, θά ση-

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ Κ' ΟΙ ΛΑΟΙ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ

ΣΕΡΓΟΥΝΤ ΑΝΤΕΡΣΟΝ

Σε προηγούμενα φύλλα τους (άρ. 57, 58, 59, 60), τα «Ν. Γ.» δημοσίευσαν μίαν αξιολογική μελέτη του κ. Μάρσις "Εντογκορ Κόντορν", σχετικά με τη σύγχρονη Αμερικανική φιλολογία και τις τάσεις της. Μία σοβαρή ζήτηση γίνεται στις "Ενωμένες Πολιτείες" σήμερα, όπου οι νεότεροι συγγραφείς ζητούν να δημιουργήσουν μίαν ανεξάρτητη Βορειοαμερικανική φιλολογία όπως κι οι καλλιτέχνες προσπαθούν να δημιουργήσουν μιά δικιά τους Τέχνη.

Τό τόσο ζωντανό έργο των Αμερικανών συγγραφέων της σημερινής γενεάς είναι ελάχιστα ή καθόλου γνωστό στο "Ελληνικό διασπούμενο κοινό, και γι' αυτό τα «Ν. Γ.» σκοπεύουν να δώσουν στους αναγνώστες τους μεταφράσεις από διηγήματα ή άλλα χαρακτηριστικά κομμάτια από τό έργο συγγραφέων σαν τον

Ηρώς Πάσσος, Γουίλλιαμ Φάκλιντ, Σάκκλαρ Λούις, Έρνεστ Χέμινγουεϊ και άλλων.

Στό σημερινό μας φύλλο δίνουμε τούς Σέργουιντ Αντέρσον, συγγραφέα που κατέχει μίαν από τίς πιο εξέχουσες θέσεις στην Αμερικανική φιλολογία.

Ο Αντέρσον γεννήθηκε στό Κάλντεν, Ουάσι, στό 1876. Στό σχολείο φοίτησε αρκετά άτακτα. Όταν ήταν δώδεκα χρονιά παράτησε τίς σπουδές του και πήγε να δουλέψει σέ μιά βιομηχανική επιχείρηση μιάς οικοδομικής επιχείρησης. Αργότερα, πήγε στό Σικάγο, όπου έκανε δύο δουλειές του λόγιου. Πήρε μέρος στόν Ισπανοαμερικανικό πόλεμο τό 1898 στόν Κούβα, κι όταν γύρισε στό Ουάσι, τον υποδέχθηκαν σαν ήρωα. Από τότε άρχισε να γράφει. Μονάχα, όμως, όταν εγκατέλειψε τί θέση του διευθυντή ενός εργοστασίου (με έτησια αμολογία 5000 δολάρια) επέδωκε όριστικά στό γράμμο. Τότε συνδέθηκε με τί ομάδα των συγγραφέων που Σικάγο, που περιλάμβανε τον Θεόδωρο Ντράϊζερ, τον Κάρλ Σάντιμποργκ, τον Μπέν Χέιχ και τον Φλόιντ Ντέλλ.

Τό πρώτο του βιβλίο βγήκε στό 1916, και τρία χρόνια αργότερα έβλε το φάς τού "Γουάνιμποργκ Ουάσι", που στερήθηκε όριστικά τί φήμη του. Ο Αντέρσον έχει γράψει κάπου είκοσι βιβλία κι ένα σωρό άρθρα και διηγήματα. Τό έργο του έπηρεασε τούς περισσότερους Αμερικάνους συγγραφείς της σημερινής γενεάς, κι ως στυλιστική και κριτική του Αμερικανικού θεάτρου δεν έχει τό παύρι τον οτις "Ενωμένες Πολιτείες."

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

μείνει πός δεν έχουμε «παλλά πρόματα να κάνουμε» έξω από τά τέλη. Όμως αυτό δεν μπορεί, δεν έπιπέπει ν' άφηνουμε τον εαυτό μας νά τό πιστεύει. Όλοι έχουμε κάτι να κείνομα έξω από τά τέλη. Κάτι καλύτερο, άνατόρο, και άπαρα ώφελότερο για τούς εαυτούς μας, για τό πολιτικό μας, για τό έθνος μας, από ό,τι - κυριολεκτικά άνεκ πεινάσμα - κάνουμε, περιχαρκακωμένοι στόν πολιτικόν εαυτό μας, περιορισμένοι στην πνευματική μας αιδάρεια, εθισμένοι στην ήλιθιασμένη θεωρία που τρέφεται από τί δημοκρασιασμένη άπόφαση της ίδιας της άποσίθησης του προσωπικού καλλιτεχνικού μας Έγού!

Για τίμ καλύτερη άστυλοστική κοινού κι «Ελληνική λογοτεχνία δεν πρέπει να άμποτεύονται, σήμερα μονάχα στην πειθαίτη άστυλοστική ποιότητα του έργου τους. Οι παρρηγοίτες που άποκακίρουν τον άναγνώστη είναι κι άλλοι πολλοί έξω από τό κενό ισοαλληλικό λογοτεχνικό βιβλίο. Έκτός από τό κενό αυτό βιβλίο - που είναι άπαρά τον νά γίνει καλό, για να πάψει νά άστυλοστική λογοτεχνική μας προσπάθεια - πρέπει τό ελληνικό βιβλίο νά γίνει κέραια και πρωταρχικά φημί, προσοχή για όλες τίς παπες και - προσοχή! - νά εφορμάζει άμέσως μετά την έκδοσή του, όχι μονάχα ένα του τά έξωδα, αλλά άκόμα κι ένα σοβάρ ο οικονομικό κέρδος για τό συγγραφέα του. Μά δύο λόγια: Πρέπει ο καλός «Ελληνική λογοτεχνία» νά γίνει άπαγγελλιάς. Νά βγάνει τό φημί του άποκλειστικά και μόνο από τό λογοτεχνικό του άπαιτήμα. Νά λυτρωθεί από τον άπόρητο βροχιά της παραστασιακής φεσοδίας. Νά φύγει από την άμμηρία. Νά τσακίσει τό κακομάρ του γροφάου της Τράπεζας, που δουλεύει, στην τοίχο! Όπως άκριβώς έκανε τσακίζοντας τό μαθητικό και λαοϊκό του στίχο θενικός διακοπές! Όταν ήτανε πάλι. Ναι! Νά ζητωκραυγάζει και νά φύγει. Νά πιστεύει βαθύτατα, πριν άπό ό τίς, στή ζωντανή ζωήτην άξία της δουλειάς του. Νά την έκτιμήσει τόσο βαθύτα, όσο έκτιμά ένας τίμιος εργάτης τον ήμεροπό μόχθο του. Άλλά έπισημαζόμενα πάλι, πός όλα αυτά άπορούν νά πραγματοποιηθούν έξω από τά «μαγείας»! Όχι. Πιστεύω πός άπορούν νά πραγματοποιηθούν χωρίς μαγείας. Φαίνεται νά είπαμε. Τώρα, πός; Αυτό άς τό έκτεάσουμε από άρχαίνο φύλλο.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

Από τά γνωστότερα του έργα είναι «Η Ιστορία ενός ποταμού», «Η Ιστορία της Πίσσης», «Η Παιδική ηλικία του Μίντγουορντ», «Η Προσδοκία της Αμερικής» και «Μούρο Γέλιος».

Μ. Π.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ: "Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ"

ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΩΤΙΑΔΗ

«Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Ας μου άποτρέψει νά μην είμαι άποδοός ότε τίς πρώτες όπές της δεύτερης, από τίς δύο αυτές άποφίσεις που όσος άνδραρα. Ας μου άποτρέψει άκόμα νά νομίζω, πός όχι μονάχα ή γνώμη μου αυτή δεν πηγάει μέσα από ένα πνευματικό ή γευστικό αποτέλεσμα από τον 2ο π. Χ. αιώνα, άνακαλύφθηκε μιά άγνωστή όδή της Σαυρούς. Ο άλογόνας ο άσπέρτος άναφέρει πός ο Κλεομένης, από τήν τίς φτώχειας του, συνήθε νά σημαίναν άστυλοστικά πάλι σ' άμμηρία πός έβλεπε 18 στυλοσ, αλλά τό κείνο της δεν άποκαταστάθηκε τελειωτικά, και γι' αυτό ο κ. Ρουεχ δεν ήθελε στή μεταφράση του. Ο ίδιος τόμος περιλαμβάνει και τί μεταφράση των Λορικών του Αερβίου ποιητή Άδωνάου.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

Όπως όλοι μας, δημοσίευσε ο Λάσκαρη την ήλμια του κ. Δ. Φωτιάδη στο μνημόσυνο του Παύλου Νιρβάνου, που έγινε στο Δημοτικό θέατρο του Πειραιά την Παρασκευή 11 Φεβρουαρίου».

Κίριος, κύριος, Παύλος πιστεύω, πός ο καλλιτεχνικός κόσμος κι ο κόσμος της ζωής, από τον μόχθο της προσπάθειας και της εργασίας και που έτσι βρίσκεται σμα στην πρωτεύουσα, ή μοίρα του μοιάζει ή μοίρα των ηρωικών έκείνων ανθρώπων, που προσφέρουν ολοκληρωτικά τη ζωή τους, για τό δικαίωσόν της ζωής του, να κριθών τό έργο του. Γι' αυτός τό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα είναι άκριτό να σβήσει τίς κλίσεις κάθε ταπεινότητας και κάθε εξουσίας.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Ε. ΚΟΥΡΤΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ :

ΤΑΜΕΥΤΗΡΙΟΥ ΠΡΟΣ 3 3/4 Ο% ΜΕΧΡΙ ΔΡΧ. 125.000

ΟΜΕΣ ΠΡΟΣΕΣΜΙΑΣ | ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΙΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

Ό τόκος άπολογίζεται από τίς έπόμενης τίς καταθέσεις. Άπασαι άι καταθέσεις είναι εξ άόλοκληρου ήγγυημένες υπό τού Κράτους και άπληροσθέντα τούλν χερσαίημα.

34 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ, 55 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΚΑΙ 17 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΚΑΘ' ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΧΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΡΕΙΑ

ΚΟΣΜΑΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΛΕΜΟΝΟΔΑΣΟΣ - ΕΚΑΘΗ - ΕΡΟΤΙΣ

Η ΣΠΟΡΑ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΣΕΡΓΟΥΝΤ ΑΝΤΕΡΣΟΝ

Επισημια βιογραφικό και λογοτεχνικό για τον Σέργουντ Αντέρσον, βέλτε σκέψαστε 2, στο δημοτικό κι' οι λουί!

Οι ενοχίες που έρχονται μέσα για δεσφίσεις, είναι κι' αυτοί ένα μέρος της ζωής της πόλης μας. Το Σαββατό είναι η μεγάλη μέρα. Και τα παιδιά τους συχνά φοιτάνε στο Γυμνάσιο της πόλης μας.

Το ίδιο και με τον Χάτς Χάτσανσον. Μ' έλε που το χτήμα του, κάπου τρία μίλια έξω απ' την πολιτεία, είναι μικρό, ελαφρύ κούρσιος ζαίρει πώς είναι ένα από τα πιο μακαλιώδη και καλύτερα δουλεμένα ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.



(Εικόνα της β. Αρ. Στριφτόν)

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Αλλά το χτήμα του Χάτς ξεχωρίζει. Το μικρό, τυπωμένο σπιτάκι του πάντα είναι φρεσκοβαμμένο, τα δέντρα στο περιβάλλον ασπρισμένα κι' αβέστερα μέχρι τη μέση του κορμού τους, η αποθήκη για τις σελίδες και το ύψιστο επίκουσμένο ε' όλη την περιφέρεια μας. Ο Χάτς είναι ένας μικρούς, ροσιασμένος γερωνάτος. Το χτήμα του είναι πάνω στον Ξεθαμένο χαλκιδόδρομο κι' ένα σωρό μικροδιατηρήμενες ιδιοχρησίες βρίσκονται από κείνη τη μεριά.

Ο ΙΣΘΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΜΕΤΑΦΡ. Κ. ΜΙΧ. ΠΟΛΙΤΗ

Το δαπύρι μας είχε πιά ξεκινήσει τις απογευματινές ώρες της περασμένης ημέρας και τώρα ζημωρού παίζεις τον άμοιρο θαλασσοπόρο, για πλάσι κερύθι τη συντροφιά.

Πίσω μας αφήσαμε τα άστρα του βόρειου Αντίριου και κεντεύουμε να γράσουμε στον Ίσθμο της Κορινθού.

ΤΟΥ ΚΛΑΟΥΣ ΦΡΙΣΛΑΝΔΕΡ

Το δαπύρι μας είχε πιά ξεκινήσει τις απογευματινές ώρες της περασμένης ημέρας και τώρα ζημωρού παίζεις τον άμοιρο θαλασσοπόρο, για πλάσι κερύθι τη συντροφιά.

Πίσω μας αφήσαμε τα άστρα του βόρειου Αντίριου και κεντεύουμε να γράσουμε στον Ίσθμο της Κορινθού.



ΚΛΑΟΥΣ ΦΡΙΣΛΑΝΔΕΡ : «Τοπίο του Κορινθιακού»

Και τα βουνά της Ήπειρου σκοπάζονται από τις πρώτες βλαπές άκτινές του ήλιου, φεύγουν κι' αυτά και μάς αφήνουν.

Τώρα πλέουμε ε' ένα τοπίο ύπερ-λουσιμένο με κοκκινωφόρα χρώματα, που τα διασκοπίζουν πελώριες μελανές σκιές.

Φτάνουμε τέλος στην άρχη του Ίσθμου, και ομί φράνουμε εκεί οι φυχές μας πλημμυρίζουν από μια ανέκφραστη συγκίνηση.

Και τα βουνά της Ήπειρου σκοπάζονται από τις πρώτες βλαπές άκτινές του ήλιου, φεύγουν κι' αυτά και μάς αφήνουν.

Τώρα πλέουμε ε' ένα τοπίο ύπερ-λουσιμένο με κοκκινωφόρα χρώματα, που τα διασκοπίζουν πελώριες μελανές σκιές.

Φτάνουμε τέλος στην άρχη του Ίσθμου, και ομί φράνουμε εκεί οι φυχές μας πλημμυρίζουν από μια ανέκφραστη συγκίνηση.

Και οι ταξιδιωτές θαυμάζουν ω-τά η θάλασσα, και είναι στολισμένη γύρω με έντονη περιέργεια τις γλυφές πλευρές, που έλε περνανε καθώς το πλοίο μας προχωρεί.

Ο Ίσθμος της Κορινθού είναι από τα πιο παράδοξα γεωλογικά φαινόμενα.

Όσο μεγαλοπρέπεια φαίνεται στον ταξιδιωτή, άλλο τόσο στέκεται ασήμαντο στο χάρτι.

Ένας Θεός, λές, τα παλιά χρόνια έφτιαξε τον Ίσθμο αυτόν.

Και οι ταξιδιωτές θαυμάζουν ω-τά η θάλασσα, και είναι στολισμένη γύρω με έντονη περιέργεια τις γλυφές πλευρές, που έλε περνανε καθώς το πλοίο μας προχωρεί.

Ο Ίσθμος της Κορινθού είναι από τα πιο παράδοξα γεωλογικά φαινόμενα.

Όσο μεγαλοπρέπεια φαίνεται στον ταξιδιωτή, άλλο τόσο στέκεται ασήμαντο στο χάρτι.

Ένας Θεός, λές, τα παλιά χρόνια έφτιαξε τον Ίσθμο αυτόν.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Μην παυρευθείς καθόλου, ως εικός, στη γέννησή μου, που έγω γεννήθηθι δέν ξέρω κι' αγνοώ την έλευσή μου. Έγω ε'ς άλλοι περί τούτου σοβαρές αμφιβολίες έπειθθι μ' αμφισβητούνε δεκαπέντε πολιτείτες. Τι έγω γράφει, τι θα γράρω; Αυτό δέν σ'ος ενδιαφέρεται και μπροσταλήθεις ώστόσο δέ θ' ανόισουμε βελτιότερι. Οι γονεές κι' οι συγγενεές μου κι' όλο μου το περιβάλλον π'αληθώς δέν συμφωνούσαν και κρυφά από τους δικούς μου, με την κοσμηιά τη Μουσσα όλο κ' έρωτατροπούσαν.

Πιστά όν δέν έγω γράφει, Έγ' όμως πολλά αντίγραφε, και προσημείω όσνυπρόθετος κατ' αυτές ήμεράς μίαν νύκτωρ και στο Ίνστιτούτον (παριτόν) στην Άκαδημία.

ΤΟΣΟΤΗΣ

Μην παυρευθείς καθόλου, ως εικός, στη γέννησή μου, που έγω γεννήθηθι δέν ξέρω κι' αγνοώ την έλευσή μου. Έγω ε'ς άλλοι περί τούτου σοβαρές αμφιβολίες έπειθθι μ' αμφισβητούνε δεκαπέντε πολιτείτες. Τι έγω γράφει, τι θα γράρω; Αυτό δέν σ'ος ενδιαφέρεται και μπροσταλήθεις ώστόσο δέ θ' ανόισουμε βελτιότερι. Οι γονεές κι' οι συγγενεές μου κι' όλο μου το περιβάλλον π'αληθώς δέν συμφωνούσαν και κρυφά από τους δικούς μου, με την κοσμηιά τη Μουσσα όλο κ' έρωτατροπούσαν.

Πιστά όν δέν έγω γράφει, Έγ' όμως πολλά αντίγραφε, και προσημείω όσνυπρόθετος κατ' αυτές ήμεράς μίαν νύκτωρ και στο Ίνστιτούτον (παριτόν) στην Άκαδημία.

ΤΟΣΟΤΗΣ

Ποίηση

ΛΗΘΗ

Περνούθι τα μούρα τα πουλιά πάνω απ' την κοσμηιά, που ή άμμορα τη μεγάλωσε κ' έχει λυγίσει ό πόνος, όλο κι' ανδορομίζοντας στη μαυρή τη νωτιά, όσν θλιβερές ανόμιστες που τις ξεσάσκει ό χρόνος. ΛΛΕΚΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ

Βραδιάζει κ' είσιασε έτσι μόνο, μπρός στο σκοτάδι που σιμώνει, Γ' έρημο δρόμο περπατάμε, Για που κινήσαμε να ποίε; Μπροστά μας πόσος δρόμος μένει; Στο τέμα τι να μάς προσημεί; Ψηλά σηκώνουμε τα γέλια προς τ' αδυσώπητα τ' άστέρια. Προτού το σκοτάδι να δεχθούμε, νάταν σ' αυτό να διαλυθούμε! Νάνα οι φυχές μας πέφα όρα περά διχύντες μέσ στην άτμοσφαιρα. Και πέρα απ' τα όρια όσν φύγουν, με το ρυθμό του Χάουσι να σιμύουν...

Γ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΜΟΥ,"

Η μέσ στο δάσος τριγωνάω ή μελετώ ή κοιμώμαι στο πλάσι μου, όσν άκόλουθον, έγω κι' έγω ένα σκόλο' καθώς με πήρε από κοντά και δειγνεί τέτιον ζήλο, θαρρώ πώς όλη τη ζωή μαζί θα την περνούμε.

Μ' ένα κομμάτι που και που του ξεγυλάω την πείνα και τρέχει πάντα πρόθυμος όσο ποτέ ό χορτάσι. Συχνά με προσπερνάει να βγει μπροστά απ' το μονοπάτι, σηκώνοντας το πόδι του ραντζίζει τ' άγρια κρίνα.

Σ'ος φαίνεται παράξενο που του γω τόση αγάπη; Μά δέ βοσπιέται ή μοναξιά, σε πιάνει στενωγύρια. Με πασαγολλύω παίζονε κι' οι ναυτές στα ποπόρια περνών την ώρα μου λωπόν με τη νουρά του Άράπη.

Μουρε που σόντροφε, ή καρδιά κι' έμε είναι κομωσιμένη. Δέν ήρε δώ ό σπένθητι όσν μπεκώσας να βαρέσει μουδύε καταπονήθηκε πώς τον ποιαίε ή μέση. -Μά κομπε λίγη ύπνοση, να ίδουμε τι θα γένει.

Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑΣ

Η ΛΗΘΕΙΑ

Χέρι - γέρι περνούσαμε το κρυφό μονοπάτι, ως ό ήλιος ροδούραε τα ούρανια πλάτη.

Δίχως πίστη σε τίποτα, χωρίς τι να προσμένει, άνθηφορίζα πλάσι σου του βουνού τ' άνθησιόμο.

Την κορφή ως πατήσαμε στην εξόχισον άρα, με το γέρι σου μουδύειες όλο κάτω την χώρα.

Με το σπίατα κι' ε' ό δρόμο της, ό νοιά της, ό τρολλού, βασιστό τοιόάνον κέντημα σ' άσπρο ξεβύπλο τούλα.

Κι' είδα γέρια να όνώνοντα μοταμένον μαρτύρια, που ζήτησαν να ρίξουνε φώς στο ζόφο τριγύρω.

Κι' είδα γέρια να όνώνοντα στην εξόχισον άρα, με το γέρι σου μουδύειες όλο κάτω την χώρα.

Μ' όσα μοβήτες ανόκουσται κάτι γκρέμιες ένός μου, και με μίως γύρω μου άλλωθεν όλη ή όψη του κόσμου.

Απ' τα μάτια μου γάθησε της εικόνας το όμοιο, και κεί κάτω ανεπατήχτα το κομυμένο είδα δράμα!

...Κι' ήταν τέτιο το ελάνθησμο της γαρσ και του τρομού, που με μιάς κάτου κούλου γιά να πιά τυνείρω!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΒΑΛΙΑΣ

ΤΙΠΟΤΑ...

Τρομάω με τη σκόλη μου, πώς όλο μου είναι έένα, όσν ν' ανόισα τα μάτια μου, τώρα σ'ος φώς του κόσμου. Έρωτες, Είβαλα, Θεοί...λέεις που ήχον οβουμένα... και μόνο μια Σιωπή άδερφή νεκρών, σκιστάει ένός μου...

Δέντρα, κι' ανθρώπους, κι' ούσους, ή' άδυσωφία κοστάω... Την ιστορία τη θλιβερή, του Χάτς έγω ξεγυλάω. Το τόρα μάτιας να μου πεί το νόημα του, κρέατο, και τ' Αύδιο μου φαίνεται πώς έχει πιά περάσει!

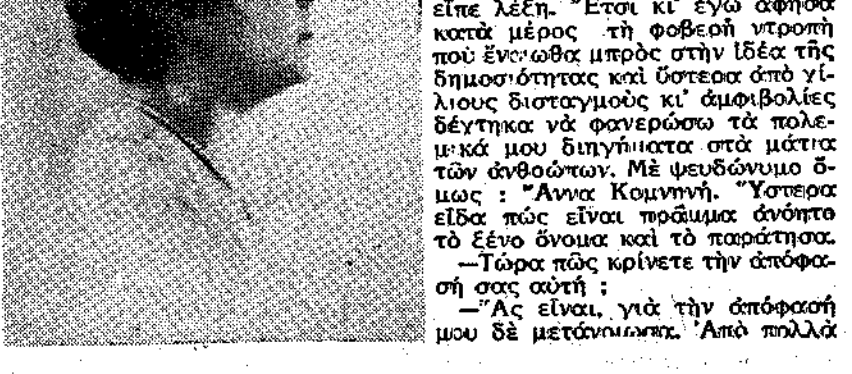
Γ. ΚΟΥΚΚΟΣ

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΩΝ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

ΤΑΤΙΑΝΑ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τα «Ν. Γ.» άφήνουν άπόλυτα... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

—Θάρα πως δε μπορείς πόν... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...



Μίαν βραδιά... Η Τάτιανα Σταύρου... Η Τάτιανα Σταύρου...

Τα δύο βιβλία που μας έχε... Η Τάτιανα Σταύρου... Η Τάτιανα Σταύρου...

Η Τάτιανα Σταύρου... Η Τάτιανα Σταύρου... Η Τάτιανα Σταύρου...

ΤΟ ΩΜΟΡΦΟ ΧΩΡΙΟΥΔΑΚΙ ΤΟΥ ΒΟΣΤΡΟΦΟΥ... Η Τάτιανα Σταύρου... Η Τάτιανα Σταύρου...

Είχα μέσα μου, επί χρόνια, δυο... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

—Γιατί; —Επειδή... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΞΑΝΑ ΤΟΥΣ... Η Τάτιανα Σταύρου... Η Τάτιανα Σταύρου...

—Αλλά... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

Η ΓΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΓΑΤΑΚΙΑ ΤΗΣ... Η Τάτιανα Σταύρου... Η Τάτιανα Σταύρου...

ΤΟΥ Κ. ΠΕΤΡΟΥ Α. ΔΗΜΑ... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

—Αλλά... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

—Αλλά... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

—Αλλά... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

—Αλλά... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΝΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΛΙΣΑΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

ΤΟΥ Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΤΖΙΝΗ

—Το μικρό αυτό άπόσπασμα δείχνει... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...



ΕΙΣΑΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

—Αλλά... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

—Αλλά... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες... Τους άποτίους ζήτους τις αγελάδες...

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΓΕΝΕΑΣ

ΓΑΤΙΑΝΑ ΣΤΑΥΡΟΥ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12)

...Τώρα δεν ετοιμάζετε τίποτα καινούριο ;

...Είχα γραμμένα, στο που μου βέβαια, έναν τόμο διηγήματα και δυο...μυθιστορήματα. Ίσως την τελευταία τους άραδα, ως τη λέξη κτέλες. Είναι όμως κάμποσο κομμάτι κομμάτι, που ένας καμωμένο κομμάτι κομμάτι...

...Μα γιατί δείχνετε τόση απαισιοδοξία, κ. Σταύρου ;

...Καλό είναι που ήρθαν και τα πράγματα, που άνοιξαν. Θέλεγα άραγε τίποτε παραπάνω από αυτό ; Έχει ειπωθεί πως «πάρκα»...

...Η ύπαρξη μας είναι γεμάτη από σύντομες καθημερινές τραγωδίες, από δραστικά στιγμιαία, από λύπες που διαπερνούν την καρδιά...

...Μ' ενδιαφέρει απάντησα ο καρπός μου και τα προβλήματα και οι ελληνοπροβληματικές ιδέες του. Τους βουκουρενισμούς...

Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΦΡΑΣΤΕΣ ΤΗΣ

...Ποιές είναι οι φιλολογικές σας προτιμήσεις ;

...Από την παγκόσμια φιλολογία, την παλιά, εκείνου που άγα-

...«Όχι, δεν θάθελα να ζω σε κομμουνιστική εποχή, μόνο που δε θέλω να μην είναι υγι-

ΚΛΕΟΝΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

...Για να μπορούσαμε να ποίησι πώς μια λογοτεχνία έχει άρτια ;

...Δεν μιλώ, φυσικά, για μετρίους απ' όποιους και τους φαίνεται, γράφω ως βλασφημία, για να δηλωσω πως ένας περιδοκός μελέτης, όπως για Ράμο Φίλιππ, δεν γίνεται ποτέ να...

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Στους δικούς μας συγγραφείς βρίσκω αμετρήτη εχρησίστευση κ. ικανοποίηση. «Ας πάμε να βρούμεν άξιοιότερους οι δυσκολοί...

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

...«Ποιές είναι οι προτιμήσεις σας ;

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

Κατερίνης Ανδρεοβίτη

Κοταλάς

Μαξ Θεωρητική Δίαιση

Παρουσία: Αγγλοαμερικανικό Συμβούλιο

Ελληνικό τραγούδι

Ελληνικό Τρία στο εξωτερικό

Εκδοτική Ζωγραφική Νίκος Μασκαρόνας

Νέα βιβλία

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

Κατερίνης Ανδρεοβίτη

Κοταλάς

Μαξ Θεωρητική Δίαιση

Παρουσία: Αγγλοαμερικανικό Συμβούλιο

Ελληνικό τραγούδι

Ελληνικό Τρία στο εξωτερικό

Εκδοτική Ζωγραφική Νίκος Μασκαρόνας

Νέα βιβλία

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

Κατερίνης Ανδρεοβίτη

Κοταλάς

Μαξ Θεωρητική Δίαιση

Παρουσία: Αγγλοαμερικανικό Συμβούλιο

Ελληνικό τραγούδι

Ελληνικό Τρία στο εξωτερικό

Εκδοτική Ζωγραφική Νίκος Μασκαρόνας

Νέα βιβλία

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

Κατερίνης Ανδρεοβίτη

Κοταλάς

Μαξ Θεωρητική Δίαιση

Παρουσία: Αγγλοαμερικανικό Συμβούλιο

Ελληνικό τραγούδι

Ελληνικό Τρία στο εξωτερικό

Εκδοτική Ζωγραφική Νίκος Μασκαρόνας

Νέα βιβλία

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

Κατερίνης Ανδρεοβίτη

Κοταλάς

Μαξ Θεωρητική Δίαιση

Παρουσία: Αγγλοαμερικανικό Συμβούλιο

Ελληνικό τραγούδι

Ελληνικό Τρία στο εξωτερικό

Εκδοτική Ζωγραφική Νίκος Μασκαρόνας

Νέα βιβλία

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ

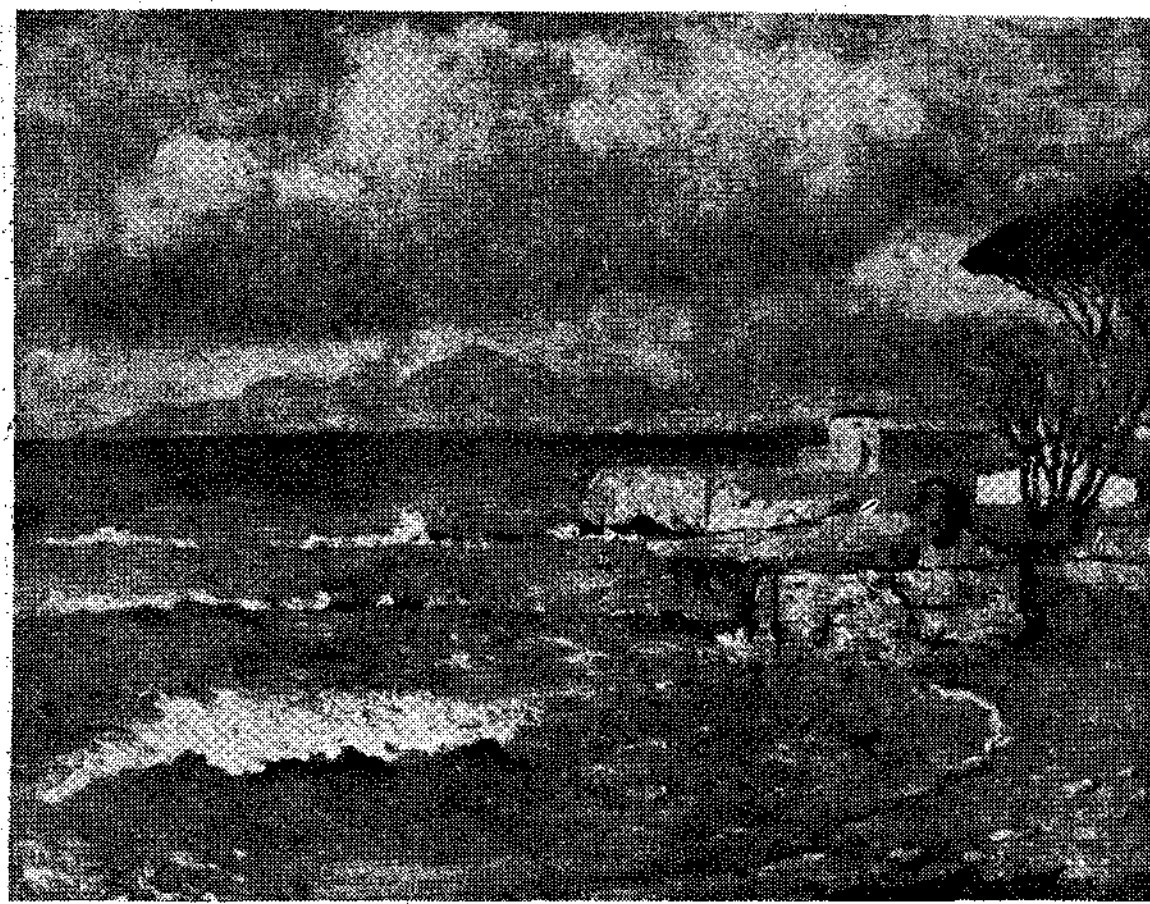
Το φιλολογικό μνημόσυνο του Λαμπρού Πορφυρού

Περιοδικά «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ»

Κολοκορινθίους διαγωνισμός

Θεόδωρος Μαρούδης Κοτοπούλης

Βασίλειος Θεόδωρος



ΑΛΕΞ. ΜΩΡ.— 'Αριστερά: «Τοπίο από το Καλομάκι του Παλιού Φαλήρου». Δεξιά: Μια εικόνα από την εικονογράφηση της «Ligéia» του Έδγαρ Άλαν Πόε. (Βλέπε σχετικό σημείωμα στη σελ. 9 του συνερχάτη μας κ. 'Ηλία Ζιόργα).

ΦΩΤΗΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Την περασμένη Τετάρτη έγινε στο θ.ατρο «Ρέξ» της κ. Μαρτίνας Κοτοπούλη το φιλολογικό μνημόσυνο του Κωνσταντινουπολίτη γι-ατρού καί γλωσσολόγου Φώτη Φωτιάδη.

Για δόσους παρευρέθηκαν στη σεμνή αυτή τελετή θα μείνει αλη-αμόνητη ή ατμόσφαιρα της ζων-τάνιας καί του ένθουσιασμού. Τό κοινό μας φανέρωσε πώς είναι άξιο μιάς καλύτερης τύχης καί πώς φτάνει να του δοθεί κάτι πραγματικά καλό κι' άραίο, για να εξαρθεί επάνω από τίς μικρο-μέζερτες της καθημερινής ζωής.

Ο Φώτης Φωτιάδης μέσα στην 'Ακρόπολη του λογιωτατισμού, που ήταν τότε τό Φανάρι, καί που κάθε επίθεση στο νεκρό τύπο χα-ρακτηρίζονταν σαν έθνική προδο-σία, τόλμησε, άδιαφορώντας για τίς λοιδώριες, τίς ύβρεις, τίς κα-ταδιώξεις, να βροντοφωνήσει πώς τότε μονάχα τό έθνος μας θα προ-κόψει όταν θ' αποχτήσει έθνική εκπαίδευση. Καί έθνική εκπαίδευ-ση δέ μπορεί να υιοθετηθεί δίχως έ-θνακή γλώσσα. Καί έθνική γλώσσα του έλληνικού λαού είναι ή γλώ-σσα που μιλάει από τό λίκνο του δ άνθρωπος όπου γής.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Πρώτος μίλησε ο διαλεχτός Κωνσταντινουπολίτης δημοσιο-γράφος κ. Κ. Σπενκούδης, για τον άνθρωπο. Αναφέρτε ένα σωρό χαρακτηριστικά ανέκδοτα του Φωτιάδη. Αναφέρουμε δυό:

«Όταν εξηνταδυό χρονώ ο Φω-τιάδης παρήτασε την Ιατρική, έ-νω ήταν ο πιο φημισμένος λαρυγ-γολόγος της Πόλης, για ν' απο-σιωθεί αποκλειστικά στις επιστι-μονικές καί γλωσσολογικές μελέ-τες του, υπέγραφε: «Φώτης Φω-τής, πρώην Φωτιάδης, τέως Ια-τρος».

Ο Φωτιάδης είχε στο Ιατρείο του έναν υπηρέτη: Τόν Θανάση. Ο υπηρέτης σιγά σιγά κοντά του όχι μονάχα έγινε φαστικός δημο-τικιστής, αλλά...καί ποιητής. Δύο μάλιστα ποιήματά του βρίσκοντα-τονισμένα από τόν Καλομάϊρη.

Ο ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

Έπειτα μίλησε ο καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Μ. Τριαν-ταφυλλίδης, για τόν Φωτιάδη ως πρόδρομο στον άγώνα της δημο-τικής γλώσσας. Υπογράμμισε τόν παράστιο αντίκτυπο που είχε στα

ΏΣΤΙ ΒΛΕΠΟΥΜΕ

πανεπιστημιακά νεύατα της επο-χής εκείνης ή έκδοση του βιβλίου του Φωτιάδη: «Τό γλωσσικό ζή-τημα κι' ή εκπαιδευτική μας ανα-γέννηση» όταν βγήκε στα 1902.

Ο κ. Τριανταφυλλίδης τέλειω-σε την διμιλία του με μιά θαυμά-σια έκκληση προς τά σημερινά νεύατα. Σε κάθε εποχή, είπε, σμί-γουν τρεις γενεές. Εκείνη που έ-δρασε καί που ανήκει πιά κάπως στην Ιστορία, εκείνη που δρα καί ή άλλη που φέρνει στο στίβο των άραίων άγώνων την άριή καί την πίστη της. Πιστεύουμε, τότε, εμείς που ανήκουμε στις δυό πρώτες γενεές, πώς ή τρίτη που έρχεται θα ολοκληρώσει την αναγέννηση που διψάει από τό 21 ο τόπος μας.

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Μετά ανέβηκε στο βήμα ο κ. Α. Δελμούζος. Την ευγενική αυτή μορφή ενός αληθινού πνευματικού ανθρώπου, που αφιέρωσε όλόκλη-ρη τή ζωή του για να φωτίσει τό πιο ζωτικό ζήτημα του έθνους μας, την εκπαίδευση, τό κοινό την δέχθηκε με θάλλα άπέλευ-των χειροκροτημάτων.

Ο κ. Δελμούζος μίλησε για τή συμβολή του Φωτιάδη στην εκ-παιδευτική αναγέννηση. Μ' άπρά-ταχτα επιστημονικά επιχειρήμα-τα απέδειξε πώς ή καθορευούσα στο σχολείο μας, είναι τό σίγουρο όργανο που αποβλακώνει τά πα-διά — τά παιδιά μας. Αντί να μορφώσει, σκοτίζει, φέρνει τό

χάος καί την άποσύνθεση. Τότε μονάχα, τότε, θ' αποχτήσουμε αληθινή εκπαίδευση, όταν ή δημο-τική γλώσσα, θα κυριαρχήσει πέ-ρα ίσοιμέ πέρα στην εκπαίδευση μας, από τά θραυιά του δημοτικού σχολείου ως τό Πανεπιστήμιο.

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ

Μετά μίλησε ο διευθυντής της Γαλλικής 'Αρχαιολογικής Σχολής κ. Ο. Μερλιέ, για τόν Φωτιάδη σαν ανθρωπιστή. Ο ευγενικός έ-νος μας μίλησε στην πιο καθαρία δημοτική γλώσσα. Απόδειξε τό πόσο είναι πρόσφορη καί άρτια αυτή ν' αποδώσει, με τόν πιο ζων-τανό τρόπο, όλη τή λεπτότητα, την είρωνεία, την πολιτισμένη καί

φιλοσοφημένη Γαλλική σκέψη, που στάθηκαν τά κύρια χαρακτη-ριστικά της έξοχης όμιλίας του.

Υπογράμμισε πώς ο Φωτιάδης, ανεξάρτητα από τή μεγάλη συμ-βολή του στην έλληνική γλώσσα καί στην έλληνική εκπαίδευση, στάθηκε ένας άνθρωπος με την πιο ολοκληρωμένη έννοια της λέ-ξης.

Ο κ. Μερλιέ ανέφερε από βα-θειά όγάπη προς τόν τόπο μας, που είχε γι' αυτόν μιά δεύτερη ι-σότημη πνευματική του πατρίδα, έτούτη τή θαυμάσια ρήση του Φω-τιάδη: «Ώραίο είναι να έχεις με-γάλους προγόνους, αλλά άραίο-τερο είναι να τους ξεπεράσεις».

ΤΑΜΠΟΥ

Ένα χαρακτηριστικό φαινόμε-νο της άναοριμότητας καί της έλ-λειψης σοβαρότητας, αυτοκριτι-κής καί αυτοσεβασμού στην καλ-λιτεχνική μας ζωή, είναι τό γεγο-νός ότι άρισμένοι καλλιτέχνες μας αξιόλογοι για τό ταλέντο τους, κατορθώνουν καί πείθουν δι-χι μόνον τους έαυτούς των, αλλά καί τους πιο κοντινούς καί μακρυ-νούς φίλους των πώς είναι ένα εί-δος ινδικών Ταμπού, που δέν έχει κανένας «βιβλος» τό δικαίωμα να τά ελέγξει, να τά κρίνει ή να τά συγκρίνει με όποιοδήποτε άλ-λο πρόσωπο που έχει την άτυχία να άσκει τό ίδιο μ' αυτούς καλ-λιτεχνικά έπάγγελμα. Έτσι πα-ρασταθήκαμε τελευταία στο χα-ριτωμένο ξεσπάθωμα άρισμένων οπαδών της πρώτοτυπης αυτής «θηροκευτικής Ιατρείας», που ξεσπάθωσαν για να άποπλύνουν τό «ένειδος» της σύγκρισης που άπετόλμησε να πράγματοποιήσει ένα μέρος της μουσικής κριτικής μας, σε βάρος του κ. Μητροπού-λου, με την εόκαιρία των συμφο-ρικών σιλουιδιών που διέσθινε ο Γερμανός συνάδερφός του κ. Κινά-περμπούς. Τό γεγονός αυτό δυ-στυχώς δέν είναι μοναδικό, καί αποτελεί μονάχα ένα σημείο των κακών καλλιτεχνικών μας... κα-ρών! Φοβούμαστε πώς ή άρρώ-στεια αυτής της Ταμποουμανίας έχει προσβάλλει άρκετούς «κο-ρυφαίους» καλλιτέχνες μας που έξω από κάθε λογική καί από κάθε Ιστορία, ζητούν μ' αυτό τόν τρόπο να πολιτογραφήσουν για τους έαυτούς των την ατμόσφαιρα του διαρκούς εκείνου «εμπράβο», που κατευνάζει τίς κάθε είδους ανησυχίες των. Με τή γνώμη πώς αυτό είναι ασστό καί ήθικό έμεις, φυσικά, δέν μπορούμε να συντα-χθούμε. Κι' όν ακόμα είναι ή «γνώμη του Καίσαρος».



ΤΙΣΑΣ ΣΟΥΛΕΜΠΕΡΓΚ: «Ο μόχθος», ζωολογική από ανάγλυφο